

ZWIĄZEK NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

ROK ZAŁOŻENIA 1905

ZARZĄD GŁÓWNY

00-389 Warszawa, ul. Smulikowskiego 6/8
tel. (22) 318 91 00, 318 92 17, fax (22) 318 92 19
www.znp.edu.pl e-mail: znp@znp.edu.pl

ZPE/022/54/KL/18

Warszawa, 22 listopada 2018 r.

Szanowna Pani

Anna Zalewska
Minister Edukacji Narodowej

Sygn. DWST-WA.350.101.2018.PF

Związek Nauczycielstwa Polskiego w odpowiedzi na pismo z dnia 07 listopada 2018 r. (doręczone w dniu 8 listopada 2018 r.), przesyła opinię do projektu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podziału części oświatowej subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego w roku 2019.

1. W projekcie budżetu na rok 2019 w zakresie części oświatowej subwencji ogólnej zwiększono wydatki o **2.832.365 tys. zł (45.907,49 mln zł** w stosunku do **43.075,1 mln zł** w roku ubiegłym) – co daje wzrost o 6,6%. Finansowy standard A w roku 2019 wyniesie **5.593 zł**, co stanowi wzrost o około **183 zł** (3,4%).

Jednak zdaniem ZNP budżet państwa na rok 2019 w zakresie części oświatowej subwencji ogólnej, a szczególnie wzrost wysokości subwencji oświatowej, stwarza niebezpieczeństwo braku zabezpieczenia finansowania zadań oświatowych w sposób umożliwiający zagwarantowanie prawidłowej ich realizacji przez jednostki samorządu terytorialnego.

Zdaniem ZNP bez należytego pokrycia w subwencji oświatowej pozostają zadania związane z zabezpieczeniem kosztów podwyżek wynagrodzenia nauczycieli związanych ze wzrostem kwoty bazowej w wysokości 3.045,21 zł od 1 stycznia 2019 r. oraz planowanym wzrostem wynagrodzeń nauczycielskich o 5%, jak również skutki przechodzące na 2019 r. podwyżki wynagrodzeń nauczycieli od 1 kwietnia 2018 r. Koszt sfinansowania tego zadania zostanie przeniesiony do budżetów samorządowych i finansowany z ich dochodów własnych.

Wzrost kwoty bazowej do wysokości 3.045,21 zł nie zabezpiecza możliwości zakładanego przez resort edukacji wzrostu wynagrodzeń o 1000 zł. Tym samym nie gwarantuje także spełnienia postulatu Związku Nauczycielstwa Polskiego o podwyżce wynagrodzeń nauczycielskich o 1000 zł.

Z końcem sierpnia 2019 r. nastąpi całkowita likwidacja gimnazjów. W związku z tym pojawi się problem wypłacania odpraw dla nauczycieli wygaszonych gimnazjów, którzy nie znajdą zatrudnienia w innych placówkach prowadzonych przez gminę. Na to zadanie samorząd terytorialny również będzie musiał wyłożyć środki z własnego budżetu.

Związek Nauczycielstwa Polskiego występuje z postulatem stworzenia specjalnej rezerwy celowej, której środki będą zabezpieczać finansowanie odpraw dla zwalnianych nauczycieli w związku z ostateczną likwidacją gimnazjów.

Z dniem 1 września 2019 do szkół średnich przejdą jednocześnie uczniowie z poziomu dwóch roczników kształcenia - z klasy trzeciej likwidowanego gimnazjum i z klasy ósmej nowej szkoły podstawowej. Skutkiem tego będą dodatkowe wydatki po stronie samorządu terytorialnego, który będzie zobowiązany do logistycznego zabezpieczenia prawidłowej realizacji zadań dydaktycznych.

Skoro z założeń budżetowych wynika, że subwencja oświatowa ma odzwierciedlać zakres zadań oświatowych, realizowanych przez samorząd terytorialny, należy wskazać konkretne pozycje w budżecie państwa, które w konkretnych kwotach zabezpieczają finansowanie kosztów zadań związanych np. z przeprowadzeniem reformy ustroju oświaty polegającej na likwidacji gimnazjów, czy finansowania zajęć rozwijających uzdolnienia, umiejętności uczenia się oraz zajęć dydaktyczno-wyrównawczych.

2. Jak wspomniano powyżej wśród zadań budżetowych w uzasadnieniu projektu ustawy budżetowej państwa (projekt z sierpnia 2018 r.) wymieniono cel w postaci zapewnienia niezbędnych środków na wzrost wynagrodzeń nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego zatrudnionych w szkołach i placówkach **objętych subwencjonowaniem** prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego o 5%.

Należy zwrócić uwagę, że subwencją oświatową objęte są zadania szkolne związane m.in. z prowadzeniem szkół podstawowych i szkół ponadpodstawowych, w tym oddziałów i szkół specjalnych. Natomiast subwencją oświatową **nie jest** objęte zadanie w postaci prowadzenia przedszkoli przez jednostki samorządu terytorialnego.

Jeżeli jednak środki budżetowe przeznaczone na sfinansowanie wzrostu wynagrodzeń nauczycielskich zostaną ukierunkowane jedynie na finansowanie podwyżek nauczycieli szkół objętych subwencją oświatową to oznaczać będzie, że wzrost wynagrodzeń nauczycieli zatrudnionych np. w przedszkolach, będzie musiał być finansowany ze środków własnych jednostek samorządu terytorialnego.

Normatywny obowiązek podwyższenia wynagrodzenia obejmować będzie bowiem wszystkich nauczycieli zatrudnionych na podstawie Karty Nauczyciela, a więc także tych nauczycieli zatrudnionych w jednostkach oświatowych nieobjętych subwencją oświatową. Stąd brak zabezpieczenia środków finansowych na realizację ww. zadania prowadzić będzie do bardzo niekorzystnych skutków.

Dochody poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego są bardzo zróżnicowane, nie zostały one przy tym kwotowo wskazane w projekcie niniejszego budżetu, może to więc prowadzić do sytuacji, kiedy samorząd terytorialny będzie zmuszony do zrezygnowania z obowiązku prowadzenia przedszkoli, cedując to zadanie na inne podmioty. Będzie to oznaczało dalszą redukcję zatrudnienia nauczycieli w przedszkolach samorządowych.

3. W budżecie oświatowym na rok 2019, podobnie jak w latach ubiegłych, nie zabezpieczono środków finansowych przeznaczonych na sfinansowanie kosztów pracy nauczycieli przy ustnych egzaminach maturalnych. W Informacji nie podano żadnych danych dotyczących kosztów finansowania tego zadania.

Będzie więc to kolejne zadanie finansowane ze środków subwencji oświatowej, wydatkowanej z puli wynagrodzeń nauczycielskich. Zatem organy prowadzące ponownie poniosą część skutków finansowych przeprowadzania egzaminów zewnętrznych, mimo że formalnie nie są one podmiotem odpowiedzialnym za przygotowanie i realizację egzaminów zewnętrznych.

4. W treści rozporządzenia ponownie nie została również wyodrębniona pozycja związana z kosztami wypłat tzw. dodatku uzupełniającego w związku z niewypłaceniem nauczycielom wynagrodzenia w wysokości przewidzianej prawem. Obowiązek wypłaty dodatku uzupełniającego występuje do końca roku, w którym wyliczono nieosiągnięcie stawek średniego wynagrodzeń nauczycieli - a więc faktycznie w ramach tych samych środków subwencyjnych.

Nie jest to składnik wynagrodzenia nauczycieli, więc formalnie nie powinien być uwzględniony w części oświatowej subwencji ogólnej dotyczącej wynagrodzeń. Powstaje więc wątpliwość, z jakich źródeł dodatek uzupełniający będzie wypłacany i czy mają to być środki pochodzące z części oświatowej subwencji ogólnej, czy też innej. Informacja jednak nie zawiera żadnych danych na ten temat.

Brak jest korelacji między zadaniem jednostek samorządu terytorialnego związanym z wypłatą dodatku uzupełniającego a koniecznością zagwarantowania przez państwo w dochodach organów prowadzących źródła jego finansowania. Być może jest to związane z normatywnym odejściem od dokonywania analizy osiągnięcia średnich wynagrodzeń na poszczególnych stopniach awansu zawodowego na rzecz wyliczania średniej wartości łącznie ze wszystkich stawek średniego wynagrodzenia. Takie rozwiązanie w sposób ewidentny ograniczy wysokość dodatku uzupełniającego, o ile nie doprowadzi do zaprzestania jego wypłaty.

5. Należy także przypomnieć, że od 1 września 2017 r. zgodnie z dyspozycją art. 42 ust. 2d ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 967 z późn. zm.) - dalej KN, nauczyciel nie prowadzi w ramach zajęć i czynności statutowych (art. 42 ust. 2 pkt 2 KN) zajęć świetlicowych oraz zajęć z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Oznacza to, że zajęcia rozwijające uzdolnienia, zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się oraz zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze są obecnie zajęciami płatnymi, wchodzącymi w skład obowiązkowego pensum. Wydaje się, że wobec zaplanowanej kwoty wzrostu kwoty subwencji oświatowej, także i ten koszt nie został uwzględniony w ramach zadań finansowanych z tejże subwencji, skoro nie wymienia się tego zadania wśród celów finansowanych z subwencji.

Należy zauważyć, że wśród zadań finansowanych z subwencji oświatowej nie została wymieniona kwestia finansowania nowej kategorii płatnych zajęć, które wcześniej zaliczane były do kategorii zajęć statutowych. W związku z tym powstaje kluczowe pytanie w jakim zakresie ww. zadania zostaną sfinansowane z części oświatowej subwencji ogólnej, w jakiej części z 0,4% rezerwy subwencji oświatowej, a jaką część sfinansować będą musiały samorządy terytorialne z własnych dochodów.

Finansowanie ww. zajęć jest zadaniem, które powinno zostać wymienione w treści § 1 ust. 2 projektu niniejszego rozporządzenia. Brak wykazania tego zadania wywołuje wątpliwości co do zabezpieczenia jego finansowania w środkach subwencyjnych.

Ponadto w związku z tym, że niektóre zajęcia wskazane w treści art. 42 ust. 2d KN wykonywane w ramach pomocy psychologiczno-pedagogicznej wymagają zwiększonych nakładów pracy i logistycznych, należy ewentualnie rozważyć wprowadzenie dodatkowej wagi uwzględniającej te uwarunkowania.

6. Ministerstwo Edukacji Narodowej po raz kolejny wydaje rozporządzenie naruszające zasady prawidłowej legislacji.

Ministerstwo po raz kolejny nie dokonało przywrócenia regulacji dotyczących wskaźnika korygującego D_i , jakie obowiązywały przed zmianami w 2014 r., i nadal konsekwentnie powiela błędy poprzednich rządów, mimo zastrzeżeń pisemnie podnoszonych przez ZNP w wielu wystąpieniach, a także w trakcie spotkań z Panią Minister.

Z tego względu ZNP ponownie wnosi o zmianę sposobu obliczania algorytmu podziału subwencji oświatowej tak, aby odzwierciedlał on delegację ustawową, określoną w treści art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r. poz. 1530 ze zm.) – dalej u.d.j.s.t.

Z treści art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t. uzależnia podział części oświatowej subwencji ogólnej z uwzględnieniem typów i rodzajów szkół i placówek prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego oraz stopni awansu zawodowego nauczycieli.

Tymczasem wskaźnik korygujący *Di* w części dotyczącej **placowego wskaźnika struktury zatrudnienia *Wa,i*** w szkołach i placówkach dla których organem prowadzącym jest jednostka samorządu terytorialnego (pkt 2 ppkt 6 załącznika do rozporządzenia) został ustalony w wysokości **1** w sytuacji, gdy ogólna liczba etatów nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez jednostkę samorządu terytorialnego wynosi **0**.

Dotyczy to sytuacji, gdy jednostka samorządu terytorialnego **wyzyła się ustawowego obowiązku prowadzenia szkół samorządowych**. Wskaźnik ten ma zabezpieczać wysokość subwencji oświatowej dla ww. jednostki samorządu terytorialnego na dotychczasowym poziomie, mimo nie wykazania przez daną jednostkę samorządu terytorialnego nauczycieli zatrudnionych w szkołach samorządowych.

Wyzbywanie się przez jednostkę samorządu terytorialnego obowiązku prowadzenia szkół publicznych, na gruncie obowiązujących do 2014 r. przepisów dotyczących finansowania zadań oświatowych, wywoływało skutek w postaci drastycznego obniżenia wysokości subwencji oświatowej. Wiązało się to nawet z 80% obniżką kwoty subwencji oświatowej.

Dlatego też w 2014 r. do treści rozporządzenia o podziale części oświatowej subwencji ogólnej MEN wprowadził wskaźnik korygujący *Di* w wielkości 0,87. Wskaźnik ten miał zabezpieczać wysokość subwencji oświatowej na określonym poziomie, mimo niewykazania przez daną jednostkę samorządu terytorialnego nauczycieli zatrudnionych w szkołach samorządowych (a więc zatrudnionych na podstawie ustawy Karta Nauczyciela).

W rozporządzeniu o podziale części oświatowej subwencji ogólnej na rok 2015, resort edukacji wprowadził regulację stanowiącą rozwinięcie rozwiązania z roku 2014 - zwiększenie wskaźnika *Wa,i* z 0,87 do 1.

W przedstawionym do zaopiniowania projekcie rozporządzenia na 2018 r. również przyjęto wskaźnik korygujący w tej samej wielkości, jaki obowiązywał w latach ubiegłych.

Z dokonanej przez MEN zmiany wskaźnika korygującego *Di* w części *Wa,i* dotyczącego placowego wskaźnika struktury zatrudnienia w szkołach samorządowych – wynika wniosek wstępny, że ustawodawca określając system oświaty publicznej **nie przewidział możliwości całkowitego wyzbycia się obowiązku prowadzenia szkół publicznych przez jednostki samorządu terytorialnego, skoro nie określił adekwatnego sposobu wyliczania subwencji oświatowej w takim przypadku.**

Do 2014 r. (czyli do chwili wprowadzenia wskaźnika *Di* o wielkości 0,87) dofinansowanie oświaty prywatnej zawsze uzależnione było od nakładów opartych o placowy wskaźnik struktury zatrudnienia w szkołach samorządowych, uwzględniający m.in. ilość nauczycieli na poszczególnych stopniach awansu zawodowego, zatrudnionych w szkołach samorządowych (wskaźniki *Wsi, Wki, Wmi, Wdl*) oraz ich średnie wynagrodzenia (wskaźniki *Pks, Pkk, Pkm, Pkd*). **Nowelizacja z 2014 r. zrywała z dotychczasową praktyką normatywną, zaś niniejsza nowelizacja jeszcze bardziej pogłębia ten proces.**

Dodać należy, że z zakwestionowanej regulacji wynika, iż stanowi ona podstawę dla dokonania korzystniejszych wyliczeń subwencyjnych dla samorządów, które nie zatrudniają nauczycieli w szkołach samorządowych. Te samorzady mają zagwarantowaną stałą wysokość subwencji w zakresie w jakiej naliczana jest ona na podstawie

struktury zatrudnienia nauczycieli. Natomiast samorządy, które prowadzą szkoły samorządowe i zatrudniają w nich nauczycieli, muszą dokonać szczegółowego wyliczenia wskaźnika korygującego *Di* w części *Wa,i*, uwzględniając ilość etatów na poszczególnych stopniach awansu zawodowego i wysokości średniego wynagrodzenia nauczycieli. Zatem w niektórych przypadkach samorządy terytorialne, które działają na podstawie prawa, wykonując swe ustawowe obowiązki, zostaną za to ukarane niższą subwencją oświatową.

Prowadzi to do zachwiania równych zasad ustalania wysokości środków subwencyjnych pomiędzy jednostkami samorządu terytorialnego, które realizują obowiązki ustawowe prowadzenia szkół samorządowych, a tych jednostek, które się tego zadania wyzbyły.

7. Wprowadzenie do treści rozporządzenia subwencyjnego wskaźnika *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i*, zdaniem ZNP, wykracza poza kompetencję Ministra Edukacji Narodowej wskazaną w treści art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t.

Delegacja wskazana w treści art. 28 ust. 6 pkt 1 i 2 u.d.j.s.t. wyraźnie wskazuje, że sposób podziału części oświatowej subwencji ogólnej następuje **z uwzględnieniem typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki oraz stopni awansu zawodowego nauczycieli.**

Wskaźnik *Di* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i* w obecnym brzmieniu **nie odnosi się do typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki, ani do stopni awansu zawodowego nauczycieli w tych szkołach.** Stanowi więc przekroczenie delegacji wskazanej w treści art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t. – co stanowi poważną wadę legislacyjną.

Projekt rozporządzenia we wskazanej części dokonuje podziału subwencji oświatowej w oderwaniu od kryterium typu i rodzaju szkół prowadzonych przez te jednostki oraz stopni awansu zawodowego nauczycieli, a więc bez związku między treścią aktu wykonawczego a szczegółowym upoważnieniem, wskazanym w treści delegacji ustawowej. Stanowi przekroczenie delegacji ustawowej przewidzianej do wydania aktu wykonawczego.

8. Norma art. 92 Konstytucji RP nakłada na ustawodawcę obowiązek precyzyjnego i szczegółowego formułowania zakresu tej delegacji, a na organy upoważnione do wydawania rozporządzeń – obowiązek ścisłego wykonywania delegacji. **Tym samym akt wykonawczy jest ściśle związany z wolą ustawodawcy, wyrażoną w delegacji ustawowej.** Przepisy wykonawcze muszą pozostawać w związku merytorycznym i funkcjonalnym w stosunku do rozwiązań ustawowych, ponieważ tylko w ten sposób mogą być wyznaczone granice, w jakich powinna mieścić się regulacja zawarta w przepisach wykonawczych.¹

Charakter rozporządzenia jest determinowany przez treść ustawowego upoważnienia do jego wydania. Upoważnienie to musi być szczegółowe pod względem: podmiotowym - ma określać organ właściwy do wydania rozporządzenia, przedmiotowym - ma wskazywać zakres spraw przekazanych do uregulowania, oraz treściowym - ma określać wytyczne dotyczące treści aktu.²

Rozporządzenia wydawane są na podstawie ustaw i w celu ich wykonania. Tak określony charakter rozporządzenia determinuje i ogranicza jego treść przynajmniej w trzech płaszczyznach. Po pierwsze, w drodze delegacji ustawowej do prawotwórstwa administracyjnego nie może zostać przekazane uprawnienie do zmiany przepisów rangi ustawowej. Po drugie, upoważnienia ustawowe nie mogą delegować prawa do wkraczania w materię zastrzeżoną wyłącznie dla regulacji ustawowej. Po trzecie, wydane na podstawie delegacji ustawowej przepisy prawne o charakterze wykonawczym winny wynikać wyraźnie z treści dyspozycji ustawowych i służyć ich realizacji. Jeśli wymagania takie nie są spełnione, to przepisy podustawowe należy uznać za niekonstytucyjne.

¹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego dnia 31 maja 2010 r., sygn. U 4/09

² Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 26 października 1999 r., K 12/99, OTK ZU nr 6/1999, poz. 120

Związek rozporządzenia z ustawą ma charakter kompetencyjny (wydanie na podstawie ustawy) i funkcjonalny (wydanie w celu wykonania ustawy). Niedopuszczalne jest domniemanie kompetencji w zakresie wydania rozporządzenia. Akt ten nie może być sprzeczny z ustawą upoważniającą, z normami konstytucyjnymi oraz z wszelkimi obowiązującymi ustawami, w szczególności z tymi, które w sposób bezpośredni lub pośredni regulują materie będące przedmiotem rozporządzenia.³

Rozporządzenie nie może przekształcać ani modyfikować treści wskazanych ustawą.⁴ Naruszenie tych warunków może stwarzać podstawę do postawienia zarzutu niezgodności rozporządzenia z ustawą.⁵ Nawet jeśli organ wykonawczy przekonany jest o celowości czy racjonalności zamieszczenia w rozporządzeniu pewnych postanowień, nie uprawnia go to do uzupełniania czy modyfikowania normy ustawowej.⁶

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że organ upoważniony do wydania aktu wykonawczego nie może uzupełniać tym aktem przesłanek realizowania normy prawnej zawartej w ustawie. Zgodnie z orzecnictwem Trybunału Konstytucyjnego pojęcia niedookreślone w treści delegacji (np. „w szczególności”) **nie mogą wprowadzać nowych (pozaustawowych) kryteriów**, od których uzależnione jest nabycie prawa.⁷

W omawianej sprawie w zakresie zasad obliczania wskaźnika korygującego *D* występuje bez wątpienia brak związku między treścią aktu wykonawczego a szczegółowym upoważnieniem treściowym, wskazanym w treści delegacji ustawowej art. 28 ust. 6 u.d.j.s.t. Zatem wprowadzenie do treści rozporządzenia wskaźnika korygującego *D* w części dotyczącej płacowego wskaźnika zatrudnienia *Wa,i*, który nie uwzględnia powyższych zmiennych (tj. typów i rodzajów szkół prowadzonych przez te jednostki oraz struktury zatrudnienia nauczycieli szkół samorządowych), jest przekroczeniem delegacji ustawowej.

Wywoływać to musi uzasadnione wątpliwości, co do konstytucyjności wprowadzonej zmiany. Zgodnie bowiem z treścią art. 92 ust. 1 Konstytucji RP delegacja ustawowa do wydania rozporządzenia określa zakres spraw przekazanych do uregulowania, których organ upoważniony do wydania rozporządzenia nie może przekroczyć. Wykluczone jest więc przejmowanie przez organ wydający rozporządzenie uprawnień ustawodawcy.⁸ W demokratycznym państwie prawa nie może funkcjonować akt prawny sprzeczny z przepisami ustawowymi przez to, że został wydany przez organ władzy wykonawczej z przekroczeniem delegacji ustawowej do jego wydania.⁹

9. Związek Nauczycielstwa Polskiego od wielu lat nieustannie zwraca uwagę na konsekwencje bezczynności organów państwa w kwestii przekazywania wszystkich szkół samorządowych do prowadzenia podmiotom prywatnym.

W swych wystąpieniach do MEN, żądaliśmy wydania jednoznacznej opinii o bezprawności przekazywania podmiotom prywatnym prowadzenia wszystkich szkół samorządowych, jak i podjęcia działań zapobiegawczych odnośnie zmiany prawa.

Niestety resort edukacji nie tylko takiej opinii nie wydał, ale nie podjął również działań w celu usunięcia bezprawnych – zdaniem ZNP – skutków decyzji organów prowadzących. Jednym z takich skutków było zlikwidowanie wszystkich

³ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 września 2013 r. K 35/12

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 31 marca 2009 r., K 28/08

⁴ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 5 listopada 2001 r., U 1/01

⁵ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 4 listopada 1997 r., U 3/97

⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 31 maja 2010 r., sygn. U 4/09

⁷ Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z 23 października 1995 r., sygn. K 4/95, OTK ZU nr 2/1995, poz. 11

⁸ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 6 marca 2002 r., P 7/00

⁹ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 10 lipca 2001 r., P. 4/00

samorządowych szkół w Gminie Hanna i w Gminie Leśniowice - z jednoczesnym uchYLENIEM stosowania Karty Nauczyciela.

Uznać ponadto należy, że resort oświaty, niezależnie od aktualnego rozdania parlamentarnego, prowadzi konsekwentną politykę wspierania bezprawnych działań samorządu terytorialnego, polegających na swoistej prywatyzacji oświaty publicznej polegającej na całkowitym wyzbywaniu się obowiązku prowadzenia szkół samorządowych i przekazywaniu wszystkich szkół samorządowych do prowadzenia podmiotom prywatnym.

Na skutek bezczynności Ministerstwa Edukacji Narodowej w tej kwestii po raz kolejny wydawane jest rozporządzenie, które gratyfikuje te samorzady, które wyzbyły się ustawowego obowiązku zakładania i prowadzenia szkół samorządowych. Taką formą gratyfikacji jest bowiem wprowadzenie regulacji umożliwiających zachowanie prawa do subwencji oświatowej w przypadku zaniechania realizacji zadań obowiązkowych, jakim jest obowiązek prowadzenia szkół samorządowych.

10. Na koniec należy zauważyć, że Związek Nauczycielstwa Polskiego na etapie prac w komisjach sejmowych był inicjatorem poprawki do ustawy Prawo oświatowe, na mocy której zabezpieczono każdemu rodzicowi prawo posłania swych dzieci do szkoły prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego, a także gwarantowano prawa realizacji obowiązku szkolnego przez ucznia w szkole obwodowej prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego. Zmiana ta miała gwarantować każdemu rodzicowi możliwość wysłania swojego dziecka do obwodowej szkoły samorządowej.

Poprawka ta została odrzucona na skutek negatywnej opinii resortu edukacji.

W związku z powyższym Związek Nauczycielstwa Polskiego sformułował kolejną poprawkę wskazującą, że prowadzenie szkół podstawowych należy do obowiązkowych zadań własnych gmin. W obecnym brzmieniu żaden przepis ustawy Prawo oświatowe nie wskazuje ww. zadania własnego jako zadania obowiązkowego.

Także i ta poprawka ta została odrzucona na skutek negatywnej opinii resortu edukacji.

Zdaniem Związku Nauczycielstwa Polskiego mamy więc do czynienia z kontynuacją polityki niezgodnej z Konstytucją RP, polegającej na wspieraniu prywatyzacji oświaty publicznej i stopniowego wygaszania obowiązku prowadzenia szkół przez jednostki samorządu terytorialnego.

Z poważaniem -

WICEPREZES
Zarządu Głównego ZNP
Krzysztof Baszczyński